

En bisaga i tre kapitel

Dagen då du pratade med klöverhumlan

En bisaga i tre kapitel

Dagen då du pratade med klöverhumlan

Minns du hur det var när du var så liten att du inte kunde prata än? Kanske minns du något, men det mesta glömmet vi när vi blir större och huvudet blir fullt av ord. Nu ska du få höra vad som hände en sommardag när dina föräldrar var på besök hos några vänner.

De ställde din vagn i ett hörn av trädgården och satte sig för att dricka kaffe under ett gammalt päronträd. Alla trodde att du sov, men det gjorde du inte alls. Du ville upp på fikabordet och stoppa ner hela handen i gräddskålen. Just när du andades in för att börja skrika så hördes en tunn, brummande röst.

- Zzzå, zzzzkrik inte...

Klöverhumla på
rödklöverblomma

Kapitel ett

Klöverhumlan

Först såg du inte varifrån den brummande rösten kom, men så upptäckte du att den kom från en liten varelse som hade landat på ditt blommiga täcke. Den var alldeles luddig och gul, som en mini-nallebjörn med vingar.

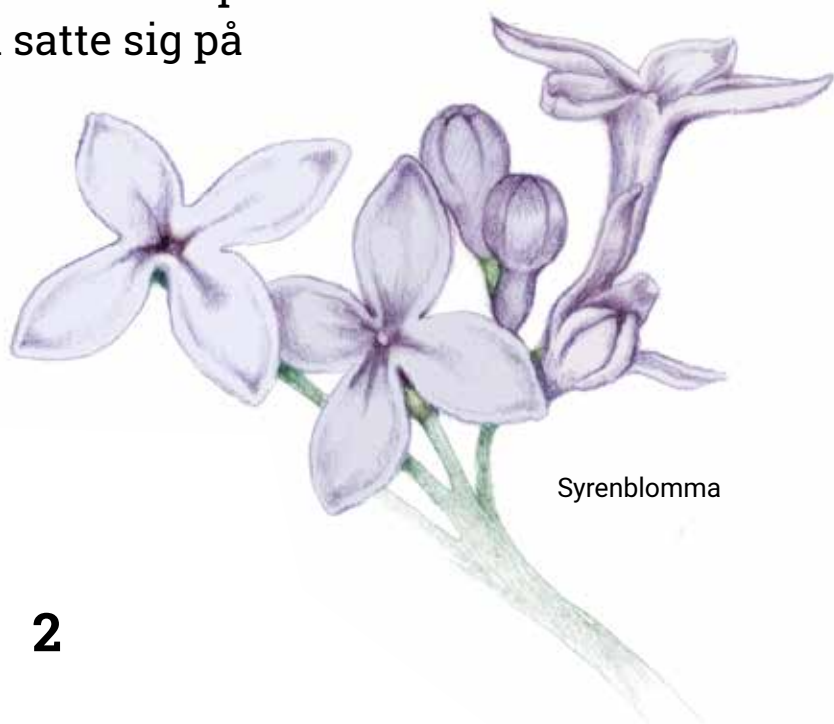
- De zzåg zå zzzöta ut, de här blommorna, men här var det ju helt torrt, ingen nektar allz... klagade den lilla varelsen.

- Vem är du, och vad är nektar, är det gott? tänkte du, för innan du kunde människospråk så kunde du alla språk. Den lilla luddiga varelsen tittade upp.

- Jag är klöverhumlan, följ med mig så ska du få smaka på nektar!

Du kravlade tyst ner ur vagnen utan att någon märkte det, och kom ner på alla fyra i gräset. Humlan satte sig på en av blommorna i syrenhäcken.

-Ta loss en av de här små blommorna och sug på pipen.

Syrenblomma

Du gillade att suga på saker och stoppade hela blomman i munnen.

- Men neej, zug från bakzzidan! brummande humlan.

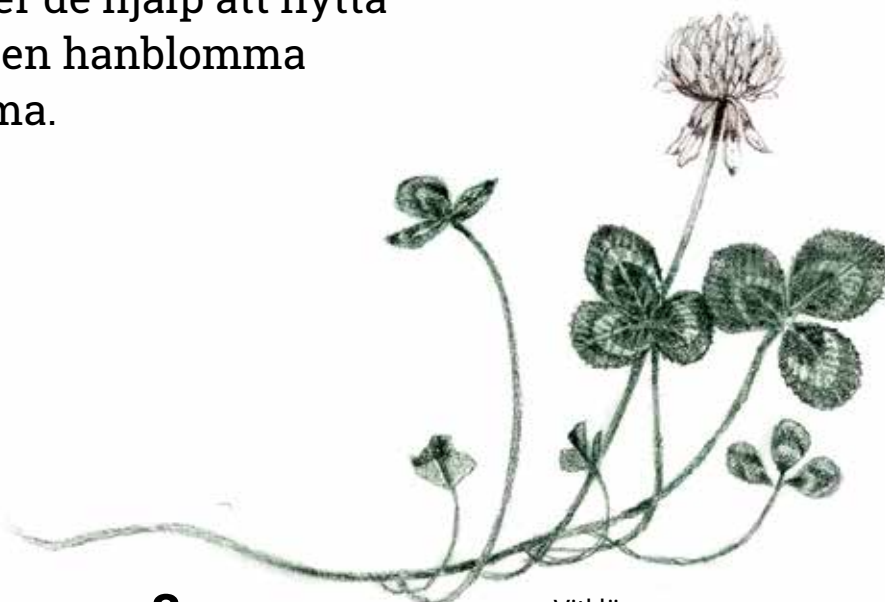
Hon pekade på den lilla pipen längst bak på syrenblomman. En sockersöt ilning kändes på tungan. Det var nektar, blommornas saft.

De vill gärna ha besök av insekter, så därför bjuder de på saft, förklarade humlan.

- Men varför vill blommorna att ni ska komma till dem? undrade du förvirrat.

- Nu är det nog bäst att vi zätter oss här en liten stund, sa klöverhumlan.

Hon förklarade att om man ska göra barn behöver man flytta ett litet korn från en pappa till en mamma. Djurens korn heter spermier och växternas korn heter pollen. Eftersom blommor sitter fast i marken kan de inte para sig som djur. För att göra nya blom barn behöver de hjälp att flytta pollen korn från en hanblomma till en honblomma.

- När vi insekter flyger runt och sätter oss i blommorna så fastnar pollenkornen på oss, fortsatte humlan, och vi tar dem vidare från blomma till blomma. Det kallas att de blir pollinerade, och då kan de göra frön som blir till nya blommor.

- Här, jag bjuder, sa hon och tog loss ett pollenkorn från de tjocka gula säckarna som hon hade runt benen. Det smakade som en liten, liten godisbit. Humlan förklarade att hon samlade pollenkornen till sina små larver hemma i boet. Små humlebarn behöver pollenkorn för att växa.

- Självt äter jag bara nektar, sa hon och klappade sig över sin luddiga mage. Och när jag är mätt gör jag nektarn till honung. Den sparar jag i mitt underjordiska skafferi, till regniga dagar när jag inte kan vara ute och flyga.

- Aha, är det du som gör honungen som pappa brukar ha på mackan? undrade du.

- Nej nej nej, det är bara honungsbin som gör honung åt människor, svarade humlan. Många människor vet inte ens att det finns andra bin, men nu ska jag presentera dig för några av alla oss vildbin, sade hon och flög ut på ängen som började utanför syrenhäcken.

- Men du är väl inget bi, du är ju en humla...?

- Humla mig hit och humla mig dit, vi är också bin, fast vi har mer päls. Därför flyger vi humlor tidigast på våren, när det är för kallt för de flesta andra.

Kapitel två

Småsovarbiet

Du kröp efter, in i en djungel av vita,
blåa, röda, gula och rosa blommor.
Det luktade av mandelblom,
brudbröd och käringtand.

Klöverhumlan landade på
en blåklocka och harklade sig.

Småsovarbi

- ZZZhrkhallå, är det någon hemma?

Då började hela den stora blå klockan att
gunga, och en svart rumpa syntes i öppningen.
Snart syntes ett helt svart bi som tittade upp mot solen.

- Men herregud, det är ljuzan dag, jag har förzovit mig igen!
Klöverhumlan lyfte högtidligt sitt ena framben och sade

- Tillåt mig att presentera... men hon blev avbruten
av det nyvakna biet.

- Urzäkta urzäkta, jag är utzvulten, måste ut och
zamla nektar nu medan zolen skiner...igår
regnade det och jag satt inne hela dagen...

Med ett långt urzzzzzzäkta försvann biet
in i en blåklocka en bit bort.

Blåklocka

- Hmm, ja, det där var alltså ett småsovarbi,
förklarade klöverhumlan. Hannarna övernattar
inne i blåklockor, och suger nektar ur blåklockor.
Nåja, där har vi en annan kompiz.

Kapitel tre

Rosentapetserbiet

-Hallå! hojtade hon till ett gyllenludet bi som flög förbi med ett grönt blad ihopvikt mellan sina sex ben.

- Zzzhrm...höej, sade biet (som hade lite svårt att prata eftersom det höll fast en bit av bladet i munnen).

Rosentapetserbiet

- Tillåt mig att presentera rosentapetserbiet! sa humlan, medan biet landade på en gammal stubbe.

- Å, så trevligt med besök, välkommen in i mitt nya barnrum!

Men hålet var lite för litet för ett människobarn. Det var precis så brett att biet självt kunde komma in. Hon stretade och drog för att få in bladet. Ni hörde hur hon nynnade för sig själv medan hon tapetserade väggarna därinne.

- Sådär ja, sa hon när hon kom ut igen, vad synd att du inte kan se hur fint det blir! Grönt är en lugnande färg, det blir bra för min lilla larv att växa upp i. Och om man är noga med tapetseringen så kommer det inte in några otäcka små kvalster.

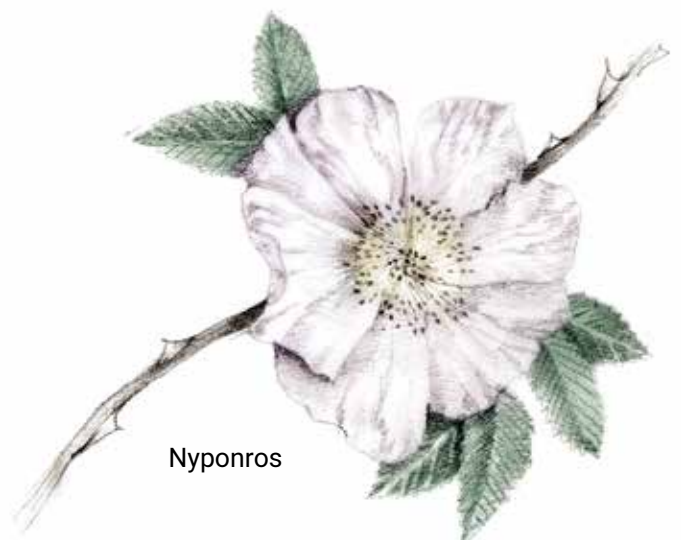
Hon flög iväg för att gnaga loss fler rosenblad och inreda nästa barnrum där en annan larv skulle växa upp och bli ett nytt rosentapeterarbi. Ni satt kvar och lyssnade på olika surrande röster från ängens alla hörn.

- Du och dina vänner är så olika varandra.
Jag trodde alla bin var likadana, sade du.

- Haha, vi är ungefär så lika som du är lik en giraff och en näbbmus, skrockade Klöverhumlan.
Hon började berätta om alla vänner som vi inte hade hunnit träffa än.

- Bin kan ha många färger och former. Vissa är stora och andra är pyttesmå. Vissa av oss bin kan dricka nektar från många olika blommor, medan andra är kräsna med maten och bara dricker från några få.

Vissa av oss är ute och flyger på våren, andra på sommaren eller hösten. Därför behöver det finnas gott om blommor från tidiga våren ända till hösten så att vi kan äta oss mätta! Hjälp oss gärna med det. Ni människor behöver oss allihop för att få blommor och frukt...

Nyponros

- HALLÅÅÅ!

Det var dina föräldrar som ropade.
Klöverhumlan hostade till och flög upp.

- Okej, sa hon, du måste krypa tillbaka, men
försök att komma ihåg oss när du blir stor.

Och så sträckte hon ner sin långa tunga
i en stor och saftig rödklöverblomma.

Minns du något av det här? Det är svårt för de flesta
av oss att komma ihåg tiden innan vi kunde prata.
Men nu har du blivit påmind, och du ska veta att
allt som bina berättade för dig är alldeles sant.

Naturskyddsföreningen 2018

Text: Anna Froster

Bild: Lina Ekstrand

Layout: Sofia Liljander

www.naturnytta.se

Naturskyddsföreningen

